

చెన్న పట్టణము జూలై ౧౯౨౭

234
4

సంపుటము ౪

ప్రథమ సంవత్సరము ఆషాఢమాసము

సంఖ్య

వే స వి

కరి నారాయణాచార్యులు గారు

వే స వి సంభవించె గడువేడిమితో విను జెండ గాయగా

దో సెడు తోయమైన నతి దుర్లభమాయె మనుష్యలోకమున్
గోసముదాయముం గరము గుందుచునుండె బిహసచే భువి
ఘానము శూన్యమయ్యె జనుకన్నది లే దిదిక నెట్టుతొనొకో.

౧. కమలగర్భోత్పత్తికర గంధవాహయై యల్లమ్ము రంజించు నొక్కవేళ
సప్తాశ్వకరతప్త సైకతస్థలివీచి మిక్కిలి యలయుచు నొక్కవేళ
చండనాచలతైత్త్య పౌరభ్యమాంద్యముల్ గొనిహాయిగుర్రు నొక్కొక్కవేళ
కాద్రవేయముఖసగరశాగ్నికీలల గొని వేడి నించు నొక్కొక్కవేళ
సంజ వాహ్యుని సౌఖ్యమొసంగు నొక్క-వేళ నిష్పలగురియుచు వేళ యొక్క
వేళ గ్రీష్మర్తువనుడు వెలయు నిట్లు-తాపహరణియ్య సర్వసంతాపకరుడు.

౨. విమలనద్గంధులొ కమలంబులనుగాంచి యుష్ణాంబుతాపవర్ధిస్తుతగని
హాయినిగూర్చు వాహ్యులికోరిక నెంచి వేడిగాడుపు నిచు పెతందలంచి
యతులితమధురిమాం దితచూతముల గాంచి వృశ్చికరాజుల వృద్ధిదలంచి
వటవనవాటికా ప్రచ్ఛాయలనుగాంచి వితతమధుస్థలివితతి జూచి
నిన్ను బాగడంగవలెనో నిండువలెనో యేమిసేయంగవలెనో యొకించుక
యైన నెఱుంగంగలేకుంటి నలుముకొలుపు నాదాన

సీ. కమలాకరంబులఁ దమి దానమాడ రా దారామదీర్ఘ కలందెకాని
 కదళీగృహంబులఁ గాలంబుపుచ్చరా దమలవటచ్చాయ లందెకాని
 శీతపదార్థముల్ నేమింకఁగారాదు కమ్మనయ్యెడి తము లమ్మికాని
 యతనుభోగంబుల నన్ని గోరఁగరాదు పోలఁతుకదిగుపు కఁగిలినెకాని
 కాని లేకున్న సౌఖ్యంబు కాంచఁగలవె!-ఘర్మమున నీశరీరంబు క్రొగిపోదె!
 యందు విరహోద్ధిగ గృశియించునట్టి నేస్త-కానికి హితంబుగఱవె నొక్కహితపరుడు

సీ. లోకబంధవుడయ్యు లోకావనాభీష్టతా బుద్ధితేక సంతాపపెట్టు
 దా సదాగతియయ్యు ధరణీజనులఁజేరి యామోదమొసంగక యలయఁజేయు
 తమయయ్యు దానదే తమలేక మర్త్యులఁ గాల్వెట్టనీయక-కనలుచుండు
 నమృతంబుతానయ్యు నవనీజనులనెల్ల నలరింపఁజేయక యలఁతఁగూర్చు
 నర్కుఁడును గంధవాహుండు నవని జలము-లిట్లు నైజగుణంబుల నెల్లవీడి
 ప్రజలఁ బీడించుటకు మహాప్రతముపూను-వేనవిని నర్వతాపనివాసభూమి.

మ. జలజాప్తాతనులించమధ్యగతుఁ డబ్జాక్షుండు నారాయణుం
 డలఘుత్తోణి తటాకలక్ష్మిఁ “జెలి! రా”యంచట్టె పద్మాకరం
 బులఁ దా సూర్యకరాళిచేఁ గొనియెనాఁ బూర్ణంబులొ చెర్వులుం
 జలశూన్యంబులు నయ్యె భాస్కరుండు నౌజ్వల్యంబుతో నొప్పెడిన్.

డి. హంస ఖరాంశు తప్తభువి నల్లనఁ బాదము లుంచి యెత్తు నా
 హంసవిలాసయాన లట నాతపబాధకుఁ దాళలేక యో
 మాంసలశ్రోణీ, భూమిఁగనుమా! మననోర్వఁగలేదు తాను స
 ర్వంసహయంబు! బాగనుచఁ బల్కు-చునుండు పరస్పరంబుగన్.

శా. అయ్యయ్యయ్యయ్యే నే డదేమొ యనిలుం డాకేని యల్లార్చలే
 దెయ్యేచోటననైన గాడ్పులకు హడ్డేలేదు ఘోరకా
 జయ్యప్రేళిమ కడ్డలేదు హరియాజ్వల్యార్భటిక లోకముల్
 గుయ్యల్ వెట్టఁగ నాల్కింపఁ డరయక ఘోరంబు వేటున్నదే!

మ. ఘనసంతాప సువృష్ట్యభావస్పృగులయ్యెనస్యసంతాప జీ
 వనదానాదికశూన్యతాది బహుసంబాధాలి బోనాడుచుక
 ఘనశీతత్వమృష్టి పాతస్పృగులయ్యెనస్యసంతాప జీ
 వనదానాది సుకృత్యముల్ సలిపి ప్రోవక శౌరిఁ బ్రార్థించెదన్.

డి. హర్షముమీఱఁ బ్రణీతతి హేయనఁ దాన మడంగుం గాక వే
 కర్షకు లాత్మసన్యములఁ గాంతురుగాక యమందహర్షతక
 వర్షములెల్ల వారి కనివారిత సౌఖ్య మొసంగుఁగాక యీ
 కంఠంబయి వ రిలి మంగళ మిచ్చుఁగావుతన్.

నూడేండ్లయందును గలిగిన వ్యాపకమును నిర్ణయించుట కాధారములు లేవు. కాంగ్రెసు సంఘములన్నియును రాటముల లెక్కలను, మగముల లెక్కలను, నేతగాండ్ల లెక్కలను, మొటనే తయారుచేసి ఖద్దరు ప్రచారమునకు గల సాధకబాధకములను నిర్ణయించుట కార్యసాధనముగ నుండగలదు. ఇతరులవలెను చెన్నరాష్ట్ర నివేదికను తయారుచేసిన బోగుగారు మనరాటమును హేళనముచేసిరి. కాని విషయపరిశీలనముచేసినవారి యనుభవము రాటముల ప్రయోజనమును నిర్ధారణచేయుచున్నది. వేలకొలది ప్రజలకు జీవనోపాధిని గల్పించగల పరిశ్రమను సర్ కూర్మ రెడ్డినాయుడుగారివంటి విద్యావంతులు నిరసించుచున్నపుడు దాని వ్యాపకమునందు గల బాధకములు విశదమగుచున్నవి. చెన్నరాష్ట్ర పరిశ్రమశాఖాధికారులు చేతిమగముల శాలలను బెట్టుటకు జేసిన ప్రయత్నము సఫలము గాకపోవుట సహజముగనున్నది. గాంధీమహాత్ముని లక్ష్యము రాటపు పరిశ్రమచేయుటగాని వ్యాపార పరిశ్రమచేయుటగాదు. వేలకొలదిరూప్యములను బెట్టి ఎర్పాటుచేసిన పరిశ్రమశాలలు వడ్డిలాభములేక నడువజాలవు. ఈ శాలలు

పెద్దయంత్రశాలలందుగల యనర్థములనే గలుగజేయుచున్నవి. ఆ యనర్థములను బోగొట్టి సర్వజన సామాన్యమైన పరిశ్రమను వెంటనే వ్యాపింపజేయుటయే రాటపు పరిశ్రమకు ప్రయోజనము. రాటము పరిశ్రమవలన గలుగగల లాభము స్వల్పమైనను ప్రజల కవసరమైన బట్ట సీపరిశ్రమ సమకూర్చుచు దేశాదాయమును వృద్ధిచేయుచున్నది. పరిశ్రమశాఖవారు చేయుచున్న నిరర్థక వ్యయమునకీ పరిశ్రమయం దవశాతములు లేవు. పండ్లతాండ్ర పరిశ్రమాలయమునందును సర్వేసు యంత్రాలయమునందును సబ్బయంత్రాలయమునందును నితర యంత్రాలయములందును వ్యర్థముచేసిన యెనిమిదిలక్షల రూప్యములును రాటము నేతపరిశ్రమల కుపయోగపడి యుండిన ప్రజల దుర్భరదారిద్ర్యమును నినుమంతయైనను తగ్గించుటకు నాధన నేర్పడి యుండును. సర్ రెడ్డినాయుడుగారివంటి పాశ్చాత్య పూజారు లేమిచెప్పినను ప్రజలైనను గాంధీమహాత్ముడు ప్రభుత్వపండ్లరాయిపోధించిన రాటపు సందేశమును సఫలము చేయుదురుగాక.

అటవభాషయొక్క యుత్పత్తి

తేకుమళ్ల రాజగోపాలురావు గారు వి ఏ., యల్. టి.

ప్రాచీన ద్రవిడముయొక్క నడిహద్దులు

పండ్లొమ్మిడినందల యిరువదిరెండు సంవత్సరము జనవరి నెలలో కలకత్తానగరములో ప్రాద్దేశపండితుల మహాసభయొక్కటి జరిగినది. దక్షిణాహింయాదేశమునకు సంబంధించిన భాషావిషయములనుగూర్చి చర్చించుటకు నామన అందు అవకాశ మియ్యబడినది. అట్లు నే నాసభ యందుపాల్గొనిన విషయములలో అటవభాషయొక్క యుత్పత్తి యనునది యొక్కటి. ఈవిషయమునుగూర్చి ఆసభయందు నే నుపన్యసించుటయే కాక ఆవ్యాసము ప్రశ్నలను ముద్రించి నే నాసభకు పచ్చినవారి కంఠం కును పంచిపెట్టితిని. భాషాకావ్యములు పెక్కుగ్రంథు లొగ్గభాషయందు వ్రాయబడిన ఆవ్యాసమును జదివి ఆవిషయమునుగూర్చి దాక్షిణాత్యుల నేకులతో వాద ప్రతివాదములు చేసిరి. కొందఱు అటవవాటికి నాపై పట్టి రాని కోపము వచ్చెను. కాని నేను దానిని లక్ష్యము చేయలేదు. చేతనైతడో నావ్యాసమును నిందించి దోషములు చూపినయెడల దిద్దుకొనుటకు నేను సిద్ధముగా నున్నానని మాత్రము చెప్పితిని. ఎవ్వరును ఆచరింపజూసినలేదు.

మహాసభ ముగిసెను. ప్రతినిధులు వారివారి గ్రామములకుఁ జొరయిరి. మహాసభలోని వ్యాసములను జువరించుటకు ఉపసంఘములు ఏర్పడెను. దక్షిణాదేశమునకు సంబంధించినవ్యాసములలో నీరు ముద్రించబడినవి వో యేవి కావో నిర్ణయించు నుపసంఘములలో నామేయిర్పడినలేదు. అటవవాడు అందు చాలమంది యుండిరి. అందులో జరిగినవో అవి బ్రహ్మరహస్యము. కొన్నిమానములు కడచినవి. దక్షిణాదేశపుభాషలలో అటవమే ప్రాచీనమని, అటవమనందే లోకోద్భవములైన పుష్పకములు కలవని, లెక్కినభాషలను అటవము లెట్లెవరినెడివని, అటవే ప్రాచీనాని, అధికారపవత్రులయందు దుండుటచే

అటవమనలే ప్రాముఖ్యమునిచ్చి మనియూసి మారెడు గాయ చేయుచున్న యింద్రజాలతంత్రములతోనే యిప్పుడును వారు తమతలను గాచుకొనినో యేమో. ప్రైసభయొక్క చర్యలను అందు చదువబడినవ్యాసములలోని విషయములనునుండుపు సభములో నావ్యాసమునుచేర్చుటకు తావులేకపోయినదట. అందుచలన నావ్యాసమును నాకు తిరిగి పంపవలసినదనినదట. ఇది అటవతంత్రమో బంగారీవంత్రమో బుద్ధిమంతు లూహించునవచ్చును. తమభాషనుగూర్చి తా మేమి వ్రాసికొన్నను తప్పులేదుగాని ఆవ్యభాషలను తప్పువ్రాసెనని నిశ్చారములు గల్గి అధికారకారణమున లోకవ్యాప్తి చేయుచున్నట్లు కన్గలవన?

అటవముయొక్క యుత్పత్తినిఁ గూర్చిన

కొన్ని నమృతములు

జేనములందు వివరింపబడిన ఋషులలో అగస్త్యుఁ డొక్కఁడు. కాశీపట్టణములోని సంస్కృతపండితులతో వాదప్రతివాదము లావచ్చి యాబుష్ఠి సంస్కృతమునకు మించిన మారవభాష నొకదానిని మునురెరవైనదానిని తనకు నయచేయు మని భగవానుడైన కంఠసావిని ప్రార్థించెను. నరము సిద్ధించెను. సిద్ధిమాచముగా నగస్త్యునియింట నాకస్మిగముగా నుమునమూడుపరిమళములు క్రమ్మునెను. ఇంటిలోనియోమాలును చెరు మని కంఠపూమి తనధర్మని కాజ్ఞాపించెను. అగస్త్యుఁ డటు చెప్పమండగా నొకమూలఁ గొన్ని భూగర్భత్రముల సంపుటములు పరిమళములేమను పడియుండెను! వాని మునురసారథముల కలరుచు నగస్త్యుఁడు "తమిళో", "తమిళో" (మధురము, మధురము) అని యూచెనట! ఆసంపుటములలోనిభాష నే అగస్త్యుఁడు దక్షిణాదేశమున వ్యాపింపజేసెనట! అందుచలననే దానికి తమిళో లేక తమిళము అనుకేయ కలిగినదట!

మణియొక సిద్ధాంతము:— అగస్త్యుడు ఉత్తర హిందూ దేశమునుండి కొందఱ తార్యమహర్షులతో దక్షిణ దేశమునకు వచ్చుచుండెనట! అప్పటి కప్పుడే దక్షిణమున నతవభాష యున్నదెవలెలో నుండెనట! అగస్త్యుఁ డాభాషను చదివినేయలె. నది విశ్వప్రయత్నములు చేయఁగా అతఁడు అరెనిధాటికి నిలువలేక ఇంకను దక్షిణభాగమునకు పాటిపోయి యందు స్థిరనివాస మేర్పఱచుకొనిరట!

ఇంకా సిద్ధాంతము:— హిమవత్పర్వతాగ్రము మీద నిలిచాకల్పాగము జరుగుచేర ఋషులును మనులను దేవతలును కల్లరును కోటానగోట్లు గుమిగూడి నప్పు డా బయలుదేరిన నవ్వటి భూమి ప్రంగిపోయి, దక్షిణప్రాంతములందు శేల పైకి లేచెనట. పట్టపల్లములుగా నిట్లు లేచిన యాభూమిని నదులుచేయుటకు నగస్త్యుఁ డొక్కడే సమర్థుఁ డని లేలచి యాశ్వరుఁ డిరునికి తెల్వేనులత్రము లుపదేశించి గంధమాదనమున కంపెనట! అగస్త్యుఁ డిట్లు గంధమాదనమును స్థిరనివాసము చేసికొని అచ్చు తమిళమును వెలయించెనట!

వేటొక సిద్ధాంతము:— రవమను సంస్కృతపదమునకు చచ్చ దని యర్థము. క్రాన్యమై మధురవ్వరములు కలదిగాన నీభాష మధురించునప్పుడు రవము రాదనియు, రవము లేనిదగుటచే క్రోత్రేయమైన యాభాషను మాటలాడునప్పుడు వినువారు దీనిని అరవమందు రనియుఁ గొందఱుమరయు.

కడపటి సిద్ధాంతము:— అతవభాషలో రకారము ఆదియందుఁ గలమాటలు లేవు. సంస్కృతములోని రకారాదులగుమాటలు అతవములోనికి వచ్చునప్పుడు వానికి మొదట నొక యచ్చు చేర్చురు. ఉదా: సం. రాజక అతవము. అరసక. ఇట్లే సం. రవము. అతవము-అరవము. కాంట్టి అరవమునది రవమను సంస్కృతపదము నుండి పుట్టినదనియు, చప్పుడు చేయునది యని దాని యర్థ మనియు మఱిగొందఱిమరయు.

పైకిరి పట్టకథలన నిజమైన సిద్ధాంతములు లేలవు. మన యాంధ్రమునకును నట్టి సిద్ధాంతములు కలవు. వారికి సముద్రోదకము నంతము ద్రావిన యగస్త్యుఁ డొక్కడే వేదర్థి. బ్రహ్మవృద్ధికి ప్రతివృద్ధి చేసినవిశ్వా మిత్రుఁడు మనకు పితామహుఁడు. వేదకర్మలను కాసిం

చిన యావస్తయుఁడు మనకు సూక్రసూతువు. వేదములోని బ్రాహ్మణములు మన పవిత్రజన్మస్థానములు. కృతయుగమునందు మనల నుద్ధరించిన మహర్షి కర్తయులు. వివ సేవాయె. వారెట్లు తమభాషను పవిత్రత నొసఁగిరో మనవారును వాంఛమున కంతకంటె ఎక్కుడు పవిత్రతనే యొనఁగజాలిరి.

అతవదేశమునకు ప్రాచీనపు నదిహస్తలు

“వడవేంగక” తెంచుమరియాయై త్రివిధమున నల్లులగును”

ప్రాచీన చైయాకరణియగు తొర కాపియను “తొరకము” (అతవదేశము)నకు సరిహద్దు లొసంగుచు తొర కాపియ మను తన మహాగ్రంథమునందు వానికి ఉత్తరమున వేంకటాచలమును (తిరుపతి) దక్షిణమున గుమారియు (గన్నాపమారియు) పొద్దులుగాఁ జెప్పుచున్నాడు. అతని గ్రంథములోని దీనికి సంబంధించిన యతవ వాక్యము పైన “వడవేంగక” అనునది.

తొల్కాపియర్ చాల ప్రాచీనుఁడు. కొందఱ అతఁడు కితనిని క్రీస్తుకు పూర్వము వేయవసంవత్సరము మునున (గిరింటి. సి.) కీసీకొనిపోవ నుంకించుచున్నార. ఆంధ్రులకంటె అతఁడు స్వదేశాభిమానమును స్వభాషాభిమానమును పొందు. మేమే ప్రాచీనులనును వారి పట్టులనును ఇంతవరకును అతవపుల కాలముగాని పాండ్యాది రాజ్యముల రాజుల సరియైన సంకాపనలుగాని బయలుపడలేదు. అట్టి వివరీతాభిమానము లేనందుననే మనము మనకపుల కాలములను కృష్ణరాయాదిరాజేంద్రుల చరిత్రములను సరిగా తెలియఁ జాలితిమి. అతఁడు యభిమానమున కీ తొల్కాపియమే ఒక్క దృష్టాంతము. తన ప్రాచీనగ్రంథములలో సంస్కృతమే లేదనియు, అన్నియు దేశ్యపదములే యనియు నొక విద్వాంసుఁడు నాకు ఎంతయో నొక్కినొక్కిచక్కఱుచెను. “మీ ప్రాచీనగ్రంథరాజమైన “తొర కాపియము” అను పుస్తకము చేయలోనే కావ్యకల్పము కాపియముగా మార్చబడలేదా. తొర కాపియ మన్న తొర కావ్యమే కదా?” యని నేనడిగితిని. కాపియము శుద్ధదేశ్య మనియు అతవములోని కాపియ మను పదమును సాంస్కృతికులు కావ్యముగా మార్చి తీసికొన్నారనియు

ఇప్పుడు సాంస్కృతికములుగా నెన్నుబడు పదలతోలది పదములు అజనమునుండియే సంస్కృతములోనికి వచ్చిన వనియు నాతడు చెప్పెను. కావ్యమునని కావ్యశబ్ద తద్భవము కావదును నారోక విచిత్రమైన సిద్ధాంత మును గూడఁ గొని తెచ్చినారు. మధురకు దక్షిణమున తొల్కాపియనుడి యను నొకగ్రామము కలదు. ఆ గ్రామ వాస్తవ్యుడుగుటచే నాతనికి తొల్కాపియరను పేరుకలిగినదట! అతడు వ్రాసినవగుటచే నాతని పుస్త కమునకు తొల్కాపియ మను పేరు కలిగినదట! అజన ములోని పుస్తకములన్నింటిలో తొలికావ్యము తొల్కాపి యమే యట కాని అందలి "కావ్య" మనుమాట సంస్కృతమునుండి మాత్రము అజనవారు స్వీకరించినది గాదట.

ఈ తొల్కాపియరుగూర్చి చిత్రములైన కథలు అనేకములుకలవు. అగస్త్యుని ప్రియశిష్యులలో నొక్కఁడైన యీ కవి సమవాకినీగోత్రోత్పన్నుఁడు నూతన ముగా లేచిన దక్షిణదేశమునందు అజనమును స్థాపించుటకై పరమేశ్వరుని ఆజ్ఞ ను పొంది హిమవత్పర్వతశిఖ రమునుండి అగస్త్యుఁడు హుటాహుటిని గంధమాదనమున తేగునప్పుడు శిష్యుఁడైన తొల్కాపియరుజూచి "శిష్యోత్తమా! విదర్భరాజపుత్రియను నాభార్యలోపా ముద్రవ నాలుగుగజములదూరమున నిలిచి" మువ్వనకు నూటిగా గొనిరమ్మనెనట. శిష్యుఁడును గురునియాజ్ఞ ను యథావిధిగా నిర్వర్తించుచుండున అగస్త్యుని కతనిపైఁ గోపము వచ్చెనట! ఇట్టికథలవలన తొల్కాపియరును అజనము మిక్కిలి ప్రాచీనకవినిగా భావించుచున్నారని మనము వహించవచ్చును.

తొల్కాపియరు చాల ప్రాచీనకవి యనుటకు అజనలే మణియొక దృష్టాంతమునొసలగుచున్నారు. పసిద్ధములైన మధురసంఘములను గూర్చి యాంధ్రులును నిదేయించుదురు. ప్రాచీనకాలమున తమిళమును ఉద్ధరించిన ఇట్టి సంఘములు మూఁడు. సంఘముని నేను వ్రాసినందున పాకకులు మన్నింతురు గాక. సంగమని యువవారు వీని కిదేన దేశ్యపదము. ఈమూఁడు సంగము లను చేరి ౧౦౦౦౦ పదివేల సంవత్సరములు భాషావిమ గమము చేసినవి. ౧౮౭ గురు రాజులు ఒకరివెనుకొకరు

ఈకాలములో వీనికి అగ్రాసనాధిపత్యము వహించిరి. అనగా సగటున ఒక్కొక్కరాజు ౫౦ సంవత్సరములు అగ్రాసనాధిపతియై యుండెను. ఈ సంగములక్రింద ౬౫౭ ఉపసంఘము లుండెను. వీరు ఇందుమించుగా ౮,౭౦౦ కవుల గ్రంథములను పరిశీలించిరి. అందు మొదటిసంగము మధురాసగరమున కూడినది. అందు ౫౪౯౯ కవు లుండిరి. అందులో అగస్త్యుఁడు, శివుఁడు, మురుగుఁడు- ప్రధానమైనవారు. ఈ సభ కరకరం సంవత్సరములు జరిగెను. ఒకరివెనుకొకరుగా ౮౯ మంది రాజులు దీనికి అగ్రాసనాధిపతులైరి. రెండవసంగము కపడపురమున కూడెను. అగస్త్యుఁడును తొల్కాపి యరును ఇందలి ముఖ్యవిమర్శకులలోని వారు. వీరు ౩౭౦౦ సంఠములు సభచేసి ౩౭౦౦ కవుల గ్రంథము లను పరిశీలించిరి. మూడవసంగము ౧౮౫౦ సంఠ రములు పనిచేసెను. ఈ గ్రంథరచనమంతయు క్రీస్తు శకాబ్దమునకు ముందే జరిగినది. కాఁబట్టి తొల్కాపి యరు మిగల ప్రాచీనుఁడని యుజ్వలమతమైనట్లుగా మనము గ్రహింపవచ్చును.

వేంకటాచలము (తిరుపతి) నకును, కన్యాదుమారి కిని మధ్యనుండుధూమి తమిలకముని తొల్కాపియరు చెప్పినమాటనే యిది కవులుహుడఁ జెప్పియున్నారు. "శిలప్పదీకారము" అను మహాప్రబంధమును రచించిన ఇలంగో వడిగో అను మహాకవిఁబ్రుఁడు.

నడియోల్ దుండ్రముకొ తొడియోల్ పెణ్ణయుకొ తమిళవరంబురై తిణ్ణననాడు

అని తమిళకమునకు వేంకటాద్రిని ఉత్తరపు సరి హద్దుగాను, కన్యాదుమారిని దక్షిణపు సరిహద్దుగాను చెప్పుచున్నాఁడు. క్రీ. పి. రెండవశతాబ్దములో జరిగిన విషయ మొక్కటి యీతని గ్రంథములోనికధకు సంబంధించి యున్నది. కాఁబట్టి యీతఁడు అంతకు తరువాత నెప్పటివాఁడైన కావచ్చును. కొందఱు అజనము ఈతనిని రెండవశతాబ్ద కవినిగా భావించుచున్నారు. కై ౨ ప్రవులు కొందఱు ఈతనిని ఏడవశతాబ్దములోని కవినిగా తలంచుచున్నారు.

అగస్త్యశిష్యులలో నొక్కఁడని కొందఱు తలంపఁబడితి శిఖండియర్ అను నొక కవి.

జేంగడకా కుమరతీం పునర్వేణవమేకేద్రిష్టా

కల్లెకమిత్తదువత్త క్కే.

అని తిరువతికన్యాకృమారిలకును, రెండుసముద్రములకును సమమునుండుదేశము తమిళకమని చెప్పవచ్చును.

కర్ణాటరాజ్యమును మలయాళమును దీనినుండి తప్పించినయెడల ఇప్పటికిని పైనిచెప్పబడినవి అజనదేశమునకు ఇంచుమించుగా సరిపాడ్డులే యని మనము అంగీకరింపక తప్పదు.

“వారకన్నడము, నవీనకన్నడము” నని కాలభేదము ననుసరించి కన్నడములో ప్రాచీనకన్నడమును, ఇటీవలి కన్నడమును చెలసినట్లే అజనమును కాలభేదమువలన మార్పుచెందినది. అందు ప్రాచీనకాలపు అజనమునకు పెకారమిత్త అనిపేరు.

పరిశుద్ధమైనయజనదేశమునకు సరిహద్దులు

తొల్కాపియరు రెండవసంగమునకుఁ జేరినవాఁడని యిదివఱకే చెప్పబడియున్నది. మఱియు మొదటి సంగమునందు ౫౪౯౯ నుండి అజనకపులుండిరనిమాడ మనము తెలిసికొనియున్నాము. తొల్కాపియ మెట్లు నిలిచియున్న గ్రంథములలో తొలికావ్యమో అట్లే రత్నూర్వసువనమాడ అజనగ్రంథములు ఆనేకము లున్న నన్నమాటమాడ పై కథలవలన మనకు తెలియుచున్నది. తొల్కాపియము లక్షగ్రంథము. ఈగ్రంథకర్త తన సూత్రములకు లక్ష్యముగా ననేక ప్రాచీనగ్రంథముల నుండి యుదాహరణము లిచ్చియున్నాడు. కాబట్టి తొల్కాపియరు ప్రాచీనకవి యగుటయు అతనికి ముందు అనేకకవులుండుటయు సర్వమని తేలుచున్నది. తొల్కాపియరు కాలమునాటికే, అజనము తిరుపతి నజుకులమాడ మాటలాడఁబడుచున్న దనుటకు ఆతని గ్రంథమే ప్రమాణము. కాని యాభాషయంత శుద్ధమైనది కాదు. పాండ్యమండలముననే అనఁగా మధుర మట్టు ప్రక్కలనే కవులనేకులు విలసిల్లిరి. అట్టిబ్రాహ్మ పరిశుద్ధమైన యజనము. అజనము తిరుపతినజు వ్యాపించిన దన్నమాట యతిశయోక్తి కాకపోయినను, అతిశయోక్తులకు అజనములో వితిలేదు. పచ్చినార కినియార్ అను వతఁడు మిగులప్రాచీనుఁడు. ఇతనివ్రాఁటలు అజనమునకు పరమప్రమాణములు. తొల్కాపియమునకు ఈతని

వ్యాఖ్యానము ప్రసిద్ధమైనది. సరిహద్దులను గూర్చిన పై వాక్యమునకు వ్యాఖ్యవ్రాయుచు ఈతఁడు ఈక్రింది హద్దుల మధ్యగలమైనది అజనదేశమని చెప్పవచ్చును. ౧ సింహళము ౫ కొంకణము ౯ కుడము (భూమి) ౨ లక్షద్వీపములు ౬ తుళునము ౧౦ వరుంగ(ఉత్తర ౩ కొల్లాపురి ౩ కొడగు ౧౧ తెలుగు ౪ కుప్పము ౮ కర్ణాటకము ౧౨ కళింగము

కర్ణాటకమునకు పైన మదుగేదియో తెలుగునకు పైన కళింగమెట్లు అజనదేశమునకు ఉత్తరపు సరిహద్దు యెక్కో యెట్లు విశదమగును? దేశములను సరిగా గుర్తెఱుంగుటకు అవకాశములు లేని ఆకాలమున నిది యంత యతిశయోక్తి కాకపోవచ్చును గాని యీక్రిందివద్యమును జూచుచు మఱియొకవి.

“సింహళమ్, శోణకమ్, సహమ్, చీనమ్, తుళు క్కుడగమ్.

కొంగళమ్, కన్నడమ్, కొల్లమ్, తెలుంగమ్, కళింగమ్, వంగమ్, కంగమ్, మగధమ్, కదారమ్, కవడమ్, కరుమ్, కుసలత్, లంగమ్ పుషాత్తమిత్త సోల్ పుచిచా మివయే

అని వంగము, మగధము, చీనా మున్నగు రాజ్యములనుగూడ జేర్చుచున్నాడు.

ఏది యెట్లున్నను పెకారమిల్, పెకారమిల్, అని ప్రాచీనపు అజనమునకు అత్యంతగౌరవమును వారు ఒనఁగించున్నారు. ఆ పెకారమిల్ భూమి యెయ్యది యని పలువురు తర్కములు చేసికొన్నారు. ఒక్కరోక్కరే, తమతమ భూములకు ఆగౌరవము నీయఁబడినారు. కాని పాండ్యభూమికి మాత్రమే ఆమాట దక్కినది. పవిత్రమైన పెకారమిత్త భూమి తిరుపతినజు వ్యాపించినది కాదు. పరిశుద్ధమైన యజనము దక్షిణమున కుధుర భూమినే యుండెను. తక్కినతావులకు అజనము పెకారమిత్త భూమిమండి వ్యాపించినది. ఇది అజనవారు ఏకగ్రీనముగా నంగీకరించిన సిద్ధాంతము. తొల్కాపియము వ్యాఖ్యానములోనే నచ్చినార కినియార్ అజనభూమికి పైపండ్లెందు సరిహద్దులను ఇచ్చి, అందు పెకారమిత్తకు ప్రత్యేకపు హద్దుల నొసఁగించున్నాడు.

ఉత్తరమున మురుదయారు. తూర్పున మరువూరు

పదముల కరువూరు
దక్షిణమున వైశూనది.

సెంధువు నిలవూరు
వైశూనది ముమ్మం
మధురూనది వైశూనది
కరువూరు కిక్కిరింపుం
మరువూరు కేటూరు

కేవాపరియను సెకతమిక్కినూదికి పై సరి
పొద్దులనే యొనరియున్నాడు.

కాటట్టి అశవవారి ప్రాచీనభూమి, పరిశుద్ధమైన
సెకతమిక్కినూది, వైశూనది కు లోకమున మన్నది.

ఇప్పుడు మనకు అశవదేశముయొక్క సరిహద్దులు
తెలిసినవి. ఇప్పుటియశవమునకు మార్కెట్ యొనప్రాచీన
ద్రవిడము యొక్క ప్రదేశమును మనకు తెలిసినది.
ప్రాచీనద్రవిడము మధురకల్లాప్రాంతములలో నున్నది
ఇప్పుడు మన మెఱిగియున్నాము. దీనితో బాటుగా
తెలుగుభాషయు తెలుగునాటిలో వ్యాపించియుండి
నట్లు మనయొక్క భాషకు అశవమునుండి నివర్తనములు
మాడ దొరికినవి.

తిక్కెనాల్ లోక అన్యదేశ్యములు

అశవ లిపిగంటె సంప్రార్థమైనది మఱియొకటి
లేదని మాణిక్యనాయకరుగామను మఱింద రివరులును,
సంతనాదించినను, సంస్కృతపదములు అశవములో నొక
లేదని మఱింద రెంత చెప్పినను, సంస్కృతములోని శిశ
యను శబ్దము అశవనాటలో తిక్కె యైననుటకు సందే
హము లేదు. తిక్కెనాల్ అనగా దిక్కులలో మూటలాడేడు
మాటలు అన్యదేశ్యములు. ప్రాచీనద్రవిడము (సెకతమిక్కిన
రెండువిధములైనది. స్యచ్చమైనయశవము, తిక్కెనాల్ అని.
సెకతమిక్కిన నిలవసేర్ పన్నిననిల తిమ్మం
ఒంఁది తిక్కెండిల్ తమిళుభి నిల తిమ్మం
తంతురప్పెనవ దిక్కెనాల్ ఎక రా.

అన్యదేశ్యములు మట్టుప్రక్కలనుండు పంఢ్రెండు
దేశములనుండియు దూరముననుండు పదునెనిమిదిదేశ
ములనుండియు సెంఠమిక్కి ప్రాచీనద్రవిడములోనికి అన్య
దేశ్యములుగా వచ్చినవని వైశూనము చెప్పుచున్నది.
మట్టుప్రక్కలనుండు సేపంఢ్రెండుదేశముల భాషనుండి
ప్రాచీనద్రవిడములోనికి అన్యభాషాపదములు వచ్చినవి?

దేశములు

ప్రాచీనద్రవిడములోనికి
వచ్చిన అన్యదేశ్యముల
పదాపరణములు.

- దక్షిణపాంశ్యరాజ్యము. సెర్రం-ఆవు; పాట్టి-చియ్యము.
- మట్టివాడు రల్లె-త
- దడనాడు అచ్చు-రెండి
- కక్కనాడు కయ్య-మోసగాండు; కయ్య
మాడువారని భాషము
- వేనాడు కిర్ర-తోలు
- పులివాడు పులి-చిన్న చెఱుపు
- పట్టివాడు పై-కీకీపాలము
- అశవనాడు కని-చిన్న చెఱుపు
- అశువావడలైనాడు ఏవీక-చిరిపండు
- కిర్రంనాడు ఎలుక-సేమీకుడు; ఇహు
- మల్లెనాడు వెల్లం-చెలువ, నీగు
- పుననాడు అనియ రల్లి

కొన్ని మారదేశములు

- తెలుంగు సెప్పువర్-చెప్పుట; అయ్యె-
అయ్యె మోస్తుక
అశవము లేనందున తిక్కెనదేశముల పదాపర
ణము లేదులేదు.

దీనినిట్టి దక్షిణ పాంశ్యరాజ్యముమాడ ప్రాచీన
ద్రవిడభూమిగాదు. కావున అశవభాషా ప్రాప్తికాలమునకు
ననుసరించి ప్రాచీన ద్రవిడభూమి యెదియో తెలిసినది.

కావ్య మనుశబ్దముయొక్క వికారమే కానియ
మని చెప్ప నిష్ఠము లేక, తొల్కాపియవడి యను గ్రామ
మున కాలవిని కట్టికట్టివీరితిగానే ఆంధ్రమునకు సం
బంధించిన ఇప్పు భాషయే యశవమని యంగీకరింప నిచ్చ
లేమిదే ప్రాచీన ద్రవిడమును వారు మధురమండలము
లోని వైశూనది గట్టునకు దూరముగా గొనిపోయి
వారు. వైశూనమునందు అశవము ఆంగ్లేతరమైన
భాష గాదని నిర్ణయించు బోవుచున్నాను. ఆంధ్రము
నందీ విషయమును చిక్కించువప్పుడు అనేకములై
సూతన విషయములనుగూడ తెలుపవలసి యుండుటచే,
నా యొంగ్లభాషలోని వ్యాసమునందు లేని సెక్కురిపె
యను లిందుఁ జేర్చవలసి వచ్చినది.

బుద్ధచరిత్రము

ద్రావతారములందును బుద్ధావతారముతో
 మ్మిదన యవతారము. మహాత్తరమైన
 బుద్ధావతారచరిత్రము హిందూపురాణము
 లందు శ్రీరామకృష్ణాద్యవతారచరిత్రముల
 వలె విశేషవ్యాపకమును బొందియుండలేదు.
 ఒకవేళను బుద్ధయుగమునందు విశేషమైనవ్యా
 పకమును బొందియున్నను కాలాంతరమునందు
 క్షీణించినది. శ్రీ శంకరాచార్యస్వాములు
 పౌద్ధజైన మతములను నిర్మూలముచేయుటకు
 బూనుకొనినపుడు పౌద్ధగ్రంథములను నయి
 తము నిర్మూలము చేయిండును. ప్రపంచ
 మతములందు మొదటి మతముగనున్న పౌద్ధ
 మతము జన్మసానమునందు నామమాత్ర
 వశిష్టముగనున్నను మతసిద్ధాంతములందును
 సాంప్రదాయాచారములందును కళావికా
 సమునందును గలుగజేసిన మహాత్తరమైన
 పరివర్తనము భరతఖండమునందు సర్వత్ర
 ప్రత్యక్షమగుచున్నది. పురాణములందును
 కావ్యములందును నాటకములందును పౌద్ధ
 ధర్మసాంప్రదాయాచారములు సమ్మిళిత
 ములై హిందూమత ధర్మసాంప్రదాయాచార
 ములకు సవజీవము నొసంగినవి. పౌద్ధమతము
 దేశభాషలకును ప్రజాజీవనప్రవాహమున
 కునును త్రేజమును గలిగించినవి. వర్తమానము
 నందు గాంధీవిజయఘోషమువలె భుద్ధుని
 కాలమునందు బుద్ధవిజయఘోషములు దిగం
 లేములందు నిగిసినవి. గలించిన మూడేండ్ల

యందును గాంధీవిజయప్రభావాలను సంజ
 చించుచు నానందవిషాదముల సనుభవించిన
 వారలకు బుద్ధావతారలీలను సంభావించుట
 కొంతవరకు సాధ్యము. గాంధీనాదము సర్వత్ర
 ప్రతిధ్వనించుచున్నది. కావ్యములందును కళ
 లందును, నాటకములందును ప్రసంగము
 లందును గాంధీనామరూపములు గోచరం
 బగుచున్న విధమున బుద్ధయుగమునందు
 బుద్ధుని నామరూపములు సర్వత్ర ప్రతిబిం
 బములయి యుండును. పౌద్ధమతగ్రంథములు
 చీనా జపాను సి. హాళిము త్రివిష్టపముల నాశ్ర
 యించినను పౌద్ధస్తూపములు విహారములు
 విగ్రహములు దిగంతములందు వ్యాప్తమైన
 బుద్ధదేవుని ప్రతిధను విశదముచేయుచున్నవి.
 మ్యూజింగుములందును విహారములందును స్తూ
 పములందును సంరక్షితములైన బుద్ధవిగ్రహ
 దులు పానమతము శిల్పవికాసమునకు జేసిన
 మహావికారమును విశదముచేయుచున్నవి.
 అజంతాచిత్రరూపముల సంచితస్తూపశిల్పము పౌద్ధ
 మతముగాధలు. శిల్పవికాసమునకు దోడ్ప
 డిన విధమును విశదముచేయుచున్నవి. అజంత
 చిత్రరూపముల సౌందర్యము అమరావతి సంచి
 స్తూపముల శిల్పనైపుణ్యము కళాభిజ్ఞులకు విన్న
 యమును గలుగజేయుచున్నవి. స్వస్తికాసీను
 డైన బుద్ధుని దివ్యమంగళవిగ్రహము స్వరూప
 ప్రదర్శనమునందు దివ్యవిభూతులను విశదము
 చేయుచున్నది. బుద్ధుడు తన తాతప్రభావ

మున బడసిన బోధన త్వమునే బుద్ధవిగ్రహ ప్రాచ్యకళకు లక్ష్యములైన అజంతాయందలి ములు విశేషము చేయుచున్నవి. బుద్ధవిగ్ర చిత్రములు. బుద్ధచరిత్రను విశేషముచేయు హములందు పాశ్చాత్యలక్ష్యమునకు మూల టకు బ్రచురించిన పటముల పరిశీలనము పైన అంగవిన్యాసవిస్ఫురణములు గుప్త లక్ష్యభేదమును విశేషము చేయుచున్నది. ముత్ర ప్రాచ్యశీవనసంవిధానమునకు లక్ష్య బుద్ధచరిత్రపటముల భావములను విశే పైన ఆత్మోద్ధత్వము జీర్ణోద్ధియత్వము సుప్ర దముచేయుటకు శ్రీతిరువతివేంకటేశ్వరకవులు కాశములగుచున్నవి. ముఖపటముగ బ్రచు రచియించిన బుద్ధచరిత్రమునందలి పద్యములు పంపబడిన బుద్ధవిగ్రహమును పేరొకచోట సందర్భానుసారముగ ముద్రింపబడినవి. బ్రచురింపబడిన వివాహోత్సవ పటమును

మా యా దే వి శ్వ శ్చ ము

- గీ. షట్కిరణయుక్తమైన నగ్రత్ర మొకడు; పాటలవృథ దిక్కులదీటుకొనంగ నాకనమునుండి కుడిప్రక్కఁదాకి తనదు, గర్భమునఁ జొచ్చినట్టు లిక్కలతెఱంగు.
- ప. ఇట్లత్తలోదరి కలగాంచి యల్లన మేల్కొని యక్కల నిక్కము తనవలకిం జెప్పి పద పడి బంధుజాతమ్మున కెఱిగించిన శుభసూచకం బనుచు నెల్లరు నానందించి రదియు నుం గాక.

బుద్ధ వి ప్ర భ మ న గ ర ప్ర వేశ ము

- గీ. సురలు మోయు కలాచికోపరితలమున, జనని యొడికట్టులోపలఁదనరునిసుర్ర సంజకెంబాయచాటునఁజనులచేతఁ, బాడఁబడు బాలశశిరేఖఁబాడఁ జెందె.
- ప. ఇట్లు దిక్పాలనీతం బగుయానంబు కపిలవస్తుపురపీఠిం జనుచెంచునమయంబున నబ్బు రంపడుపేరు లంద తాకస్మికంబగు తదుదంతంబు సాంతంబుగా విని ముందుఁ జని శుద్ధోదనున కెఱిగించిరి.
- క. కని శుద్ధోదనుఁ డానం, దనిమగ్నుండయ్యె దేవతలు మనుజులు నాఁ గను భేద మించుకయు లేక నియతమోదాతిశయము / నందిరి పౌరుల్.

బుద్ధ వి భే వి శ్వ క భ వ ము

- ఉ. నావుడు రాజసంస్కృడు మనంబున నుబ్బుచు లేచి వెంటఁ గొం పోవఁగఁ బోయి కాంచె మునిముద్దులబాలు దయావిశాలు నీ రావసితాంగుఁ బక్తకములొంకితపాదుఁ గళావినోదు డం తావళవ స్తికేశు జనితానుకరూపు నిరస్తపాపునిక.

అక్షరశాస్త్రము. క్రీ. పి. ౧౮-వ శతాబ్దము

అక్షరశాస్త్రము. క్రీ. పి. ౧౮-వ శతాబ్దము

చ. తొలగి భయమ్ము భక్తియును దోరముగాఁ గనువట్టి, 'నవ్వరో',
 'తెలియఁగలేదు' గా కిరని తేజము పర్యజనాభివంద్య, మి
 య్యలఘుడు నమ్ముఁ జెల్లరకు, 1 నారయ నీతని కెంత పెద్దవా
 రలును ననమ్ము" లంచును గిరమ్ములు మోడ్చి నమస్కరించుచున్.

చ. ఎనిమిదిసార్లు ధూళి గదియించి శిరమ్మున సంతఁ బోక య
 య్యనఘుని యంఘులందుఁ జెలువనాడెడు చిహ్నములెల్లఁ జూచి యిం
 తని యనరానిమోదమునన మృహానీయుఁ గుటించి వైవభా
 వన దనరంగ నిట్లనె నావార్యములై పులక ల్జనింపఁగన్.

క. "బుద్ధుడవై జగములు కవి, నుద్ధంబగు జ్ఞాన మిచ్చి, పోచుచును ననం
 బుద్ధపుమతములఁ ద్రుంచుచు, విద్వచరిత నెగడ బుట్టితీత్ర మహత్మా!

చ. నరనర యొక్క కారణమునన్ భవదీయగృహం బదృష్టవ
 త్తరమనియు న్వఁదించుట కైదం గడు సందియమందు చుంటి నె
 వ్వరికిని జన్మ మన్నది ప్రపంచమునం గడు దుఃఖదం బటం
 చరసివారికి న్మరణమన్నను జంకు జనింపకుండెడిన్.

శా. ఏతాదృశమహానుభావునకు మాతృత్వంబు చేకొన్న న
 త్వాత్మిత్ర త్యగుణాభిరామనగు నీ జాము ల్బృశం బొందు 'తే
 లా తప్ప? మిను నేటి కేడవదిసం'బందున్ భవత్కాయసం
 పాతంపా నీక సౌఖ్యదుఃఖముల సంబంధంబు నీ కేటికిన్"?

మ. అని యయ్యోగి తనంతఁ డాఁ జనియె, మాం'యాదేవియున్ యోగిచె
 ప్పినకాలంబునకున్ మృశిం గని బగిచ్చేద్యంబుగా దేవతాం
 గన లెల్లం దనుఁ గొల్వ న్నర్థమున వేడ్క ల్మీఁ గామెప్పె న
 త్యనిధుల్ యోగులు సెప్పవాక్యము లనంధ్యమ్ము ల్గదా యేటికిన్.

* * *
 వధూనిరీక్షణము

శా. ఆసిదారుడు తండ్రియానతిని శాంతాకార మేపార మే
 లా సేంహాననమందు సౌరలర నాధ్యాసీనుడై నచ్చు క
 న్యాసంఘంబులవంకఁ గన్గనకయేయద్దాని మెత్కొక్కతెం
 డా సత్కారము చేయుఁ జీరలును రిల్పె ల్మన్నుగా నిచ్చుచున్.

ఉ. ఆతనియొద్ద కేగి విన్నయమ్మున భీతకురంగులో యనం
గాతరరీతి సత్కృతులు! నైకొని వెన్నకు నేగుక న్నెలం
జేతము పల్లవి: ప నృపు! చెంతవసించుజను ల్నుతింతు గా
నీ తనది శ్లోమం దయిననించుక రాసుతుఁ డెంచ డొక్కతె.

నీ. భ్రమరసమూహంబు! ప జ్జిగట్టినరీతి, బడ మడమలదాక! సాగి యాడఁ,
బద్దేఘచాపంబు! పై మణుల్తాఁచెన, సారస మేన భూషలు చెలంగ,
నినుముతీన్నియలపై! నివము వొల్చినభంగిఁ, గట్టిసీమఁ బావడఃకళలననఁ,
జక్రమ్ములకు నిత్య! సంగత్తికై యుపా,య మొనర్చె నన రైక! యటనెసంగ,

గీ. మోమునఁ బతివ్రతాత్వంబు! మొలక లెత్త, సభ్యులకు మ్రాతృభావంబు! చాకలింప,
ధ్యాననిర్వలుఁ డైన యితని యెదుటకు, వచ్చి నిల్చె యశోధ రా! వారిజాక్షి.

ఉ. పచ్చలహారమిట్లు నర! పాలనుతుం డవలగ్నసీమపై
నచ్చవలాక్షి కిం పొదవు! నట్టులు చుట్టిన యంత నామెకుఁ
పొచ్చె నృపాలసూతిపంపు! నింతనరాని మహారథంబు పే
రచ్చెరువంది రందలు న! రాధిపుండు నివి సంతసింపంగ.

శా. ఆరామమ్మునఁ కేలికాధనన మా! హర్మ్యంపుఁగుశ్యంబునం
దారక వ్రాసిన బంధచిత్రములు నా! యాచోట్ల మారాగమ
శ్రీ రాణింకంగఁజేయు కీరముఖ! ష్టిశ్రేష్ఠముల్ నృత్తగీ
తాదూర్ధిం గడు నాతీతే! దగువే! శ్యుల సంగింపుచు.

సంపా ర స్వ ర్ణ పం జ ర ము

క. ఆకేలీసదనమునకుఁ, బ్రాకారము లొక్క-మూఁడు! పచరించి యయ
శ్రీకకపాటదృషద్వా, రాకలితమ్ములుగఁ జేయు! నట్లొనరించె.

* * * * *
న గ ర స ం ద ర్ప న ము

చ. సిరిచెడి బిట్టువంగిన క! సేరుకయు గనుతెప్పలుం బర
స్వరము గదించు మైవరులు ! పాతరలాడు శిరంబు సర్వము
న్నరసిన కర్ణ! లోమము ల ! ఇంగినపిక్క! లబల్మి మోమునం
దొరఁగెడిలాట గల్లుముది ! లొక్క-ను గాంచె గుమారుఁ డొక్కెడ.

* * * * *

ఉ. రూఁ మడంగు బుద్ధియును ! రూపము దేహబలంబు క్రుంగు సం
తాపముపొచ్చు నాశలును ! దామరతంకర లై జలించు వి

ద్యావతిమంబు తగ్గు విషయంబులు బొల్పుట దేనిప్రాప్తునం
దావరమయ్యెనా జరయనందగు రోగ మొకండు వీనికిన్

* * * *

క. చవి యెఱుంగఁగి నింద్రియపా, టవమును లేకుంట పండ్ల/డంగుటయును ము
న్నపు విధములు దలఁపగ రెండవభాగ్యము సున్ను ముదిమి/ యవసంద్రసుతా!

ప్ర బోధము - విషాదము

క. అన విని బుద్ధుడు చిత్తం, బునఁ గూరిన వంతపేర్చి/బోరిబోరి నాలో
చన మొనరుచుచుం జనియె న,దనమునకుం బనివి పనివి/తిత్తర మొలయన్

* * * *

మ. తరుణోపాశమునం దగుల్కొనక సత్వజ్ఞాననందన్నుండై
తరణోపాయముఁ జూడఁగావలయుఁ ద/త్త్వం బింతియే కాని యి
క్కరచేం దండముఁ గాపిచేలములు నే/కాలంబునం దాల్పుయన్
శిరముం బోడి యొనర్పఁ గారణ మొగిం / జెప్పంగదే నానందన్.

* * * *

గృహభార్య బిభర్షణము

క. వెనుదీయమనము జ్ఞాన, మ్మునకుం దానకము చేసి/పూర్ణసైర్య
మ్మును జెంది యతోధరవం, కను దృష్టి నిగిడ్చి మిగుల/గరుణార్ద్రుండై.

గీ. ఆపె యవయవసౌఖ్యనమరసి యరసి, తనివఁ జెందగలేక/నితాంతరాగ
గాఢవిజ్ఞానములు మదిగిగదిసి పోర,దుదకుఁ బోనెంచి తద్రద/చ్ఛదము గాంచి.

మ. మృదులం బంచ నెఱింగియు న్నిను సముస్మిలన్మకోహగ్నిదా
హదకే నిర్దయబుద్ధినై ప్రతిపద/బత్వార్తి నెందించు నా
యదయత్వంబు సహించి స్వీయ మగు రా/గాఢ్యత్వము స్వీడ కో
యధరంబా నెల విచ్చి వంపుము కృపా/యత్తైకచిత్తంబునన్.

గీ. మదిసహింసయ వరమధ/ర్మంబటంచు, గుఱు తెఱంగియు నిను గొన/గోటిబోటు
లం గలంచితి నన్నచ/లంబు విడిచి, నెల వొనంగుమ యోకుచ/సీమ నాకు.

గీ. ఎప్పు డేరస ముచిత్రమై/యెనఁగు నప్పు, డారసమ్మున నాహృద/యమ్ము గరంచు
సీకు నాకు ఋణము తీజె/నేటితో గ,నుంగనా యానతిమ్ము చ/నుటకు నాకు.

క. అని తత్తదవయవమ్ముల, గనికర ముట్టిపడ నడిగి కాంత విడిచి శ
య్యను డిగి ప్రదక్షిణముం, బొనరించె న్మూడుసార్లు పూర్వాభిరతిన్.

క. నెయ్యంబునఁ దగుమామా, కయ్యములం దొదపుగాఢఁకట్టంబులు నీ
నెయ్యడ నోర్చితి విడనో, శయ్యా! నిను వీడెదను నునంగుము నెలపున్.

సీ. అనవరతంబుఁ దియ్యనిపల్కులం బల్కి, ముదము గొల్పెడి కీరముఖ్యులార!
గాఢాంధకారంబు! గలఁచి సంతతిదీ ప్తి, బరఁగించు రత్నదీపంబులార!
యనుపదంబును మమ్మునంతరమ్మున చాల్చు, తలతలనిల్వటద్దమ్ములార!
పరిచారికలభంగిఁబరిచర్య నల్పుచుఁ బొల్పారు జంత్రంపుబొమ్మలార!

గీ. యరమర యొకింత లేక కామమున మైత్రి, దనర వాసించు మేల్గుగంధమ్ములార!
తక్కుఁ గల్గిన యాపదార్థమ్ములార! పనివి దయయించి నన్నింకఁ బుపుడమ్మ!

*

*

*

*

న స్తు వా హ న వి స ర్జ న ము

ఉ. ఈవలయమ్ము లెంతకును! హెచ్చు లనం దగదే ప్రశస్తను
శ్రీవెలుఁగొందు నీమణుల! చేరులు గాంచితి? వేయునేల నా
నావిధభూషణంబు లివి! నా కిడ మజ్జనకుండు పిన్ననాఁ
డిపు ధరింపు మీ యింక మ! తేటికి నా కిట సన్నస్యించితిన్

క. ప్రాణమునకుండు హె చ్చిడి, దీనిం దీసికొని వేగఁ దెరలిచను మటం
చాన్యవసందను డశ్వము, పై నెంతయుఁ బేర్చి జూపి! పదపడి యనియెన్.

శా. చెన్నా! మజ్జనకుండు నాకయి కడుంజీర్ణించు శోకంబు నా
పన్నేరం డెటులేని శీఘ్రముగ నేనత్తున్ బరిక్షేయమై
యెన్నంగాఁ దగువస్తువుం దెలిసి నీవీమాటలే తెప్పి త
ద్భన్నీ రేజము సంతసంబుఁ గనున! ప్లక్ష్యేని సంధింపుమా.

మ. అటు లా చెన్నునిఁ బంపి చేరె నటసిద్ధార్థుండు స్వర్గంబు మా
ఆట నాఁ జెన్నగు లింబిసారుపురికిం బ్రాంతంబునందుం గురు
ట్రుటలీ పక్షవల స్రసూననిచయ! ప్రచ్ఛాయధారాలల
త్తటరమ్యాన్న తరత్ననామకకుభ్య! ద్విర్యంతరాశీ సర్విన్

గ్రంథస్వీకారము

సోమనాథవిజయము

నోర సరిసింహాశ్రమి గారు వి. యే. (సాహితీ సమితి) తెనాలి.

ఈగద్యనాటకమున చుహాన్మద్ గజ్నవీ సోమనాథాలయమును ముట్టడించి వాశనముచేసిన కథ వర్ణింపబడినది. వ్యావహారికభావ. అంతటను ఉపయోగింపబడినది. సోమనాథుడు, చుహాంతు, గజ్నవీ మొదలగుపాత్రములను నాటకరచయిత చక్కగ పోషించెను. ఇస్లాం మతము యొక్క యాత్మస్పృహయును ఆర్యచరిత్రనునందలి భక్తిని రసవంతముగ గ్రంథకర్త యభివర్ణించెను. రమీంద్రునిభాష లప్రయత్నముగ గ్రంథమున దొరలినవని గ్రంథకర్త భయపడ ననుసరము లేదు. అట్టిభాషలు మాకు గోచరింపలేదు. గ్రంథముద్రణము ముద్దులు మూటగట్టుచున్నది.

* * * *

భారతీయకళాసంగ్రహదాయసంగ్రహ చరిత్రము

ఆనందకుమారస్వామిపండితవిరచితము. దివ్యజ్ఞాన ప్రచురణాలయము, అడయార్, మద్రాస్ వెల రూ. 2-8-0 ఈ చిన్ని పాత్రమునందు భారతీయకళాసంగ్రహదాయముల చరిత్రగ్రంథము తెలుపబడినది. ఆనంద కుమార స్వామిపండితులవారు భారతీయకళలపై రచించిన యద్వైతంధముల సారాంశము సంగ్రహముగ నిందు బోందుపరుపబడినది. భారతీయకళాభిజ్ఞులమతమున భావనివేదన మే కళల పరమార్థమనియు, ప్రకృత్యనుకరణ మెన్నటికిని కానేరదనియు భారతీయశిల్పి యల్లప్పుడను నిజగ్రహణార్హతార్థము నాగ్రహించియే లృప్తపైకాచింతుననియు, ప్రకృత్యనుకరణసంగ్రహదాయము పాశ్చాత్యసంగ్రహనిరీతిమనియు స్పష్టముగ నానందకుమారపండితులు నిరూపించిరి. గ్రంథమునందు శిల్పచిత్రకళలకే యెక్కువ ప్రాధాన్య మొసగుబడినది. భారతీయకళలనుగూర్చిన యద్వైతంధములను చదువ నెంచువారి కీ చిన్ని పాత్ర మెంతయు సహకారి కాగలదు.

పత్రికాస్వీకారము

శారద

కాతా శ్రీరామకాశ్రమి గారిచే మచిలీపట్టణమున ప్రకటితము.

శారద ఈ సంచికతో “ప్రభుమనత్వరము సత్రిక మింది ద్విత్వీకమృతమున బహుళం బోనయ్య” మున్నందు కెంతయు సంకెసిందుచున్నాను. అమితవ్యవప్రయోగల శోధి ఈపత్రికను కిత్రమాదర్శనమునకు నడుపుచున్న ప్రకాశకాస్త్రి గారికెంతయు సభిందనార్హులు. పత్రిక చిరస్థాయి గనుగాక యని యాశించుచున్నాను. ఈసంచిక మహేంద్రభూషణకు ప్రకాశించెదమనిపడిన “పూజ”యను, చిత్రముతోడను, రమేంద్రనాథ చక్రవర్తి గారిచే రచింప

బడిన “తాటిచెట్టు” అను చిత్రముతోడను, గాంధారీలప మునకుసంబంధించిన బొమ్మలతోడను, విభూషితులములను చిత్రములతోడను, ఆర్యునియనుల జీవిత వ్యవహారములను ప్రదర్శించు చిత్రములతోడను నొప్పయన్నది.

వివిధవిషయములకు సంబంధించిన వ్యాసములకేకములు కలవు. ఉన్నవానిలో నెల్ల నడింపల్లి గజన్నగారావు పంతులు గారిచేరచింపబడిన “చేబ్బ చరిత్ర” మను సచిత్రవ్యాసమును, కాశీభట్ట (బహుళ్యకాస్త్రి) గారిచే రచింపబడిన “నన్నయకుపూర్వము పద్యములుకలవా?” యను వ్యాసమును, మామిడిపూడి నేంకటరంగయ్య యం.యే. గారిచే రచింపబడిన “ఆర్యులు, దమ్యులు, ఆంధ్రులు” అను వ్యాస

మును, వేమూరు దుర్గా నాశ్వరరావు గారు. యే. యల్. యం. యల్ గారిచే రచింపబడిన “మహాదరము కడుపు లోబుల్ల Liver Enlargement” అను వ్యాసమును, కవి పురపు వెంకటాచార్యుల గారిచే రచింపబడిన “భాగవత లోపాపరిశ్రయ” అను వ్యాసమును, మృరా శేషగిరిరావు పంతులు యం. యే. గారిచే రచింపబడిన “శైవదర్శనము ముక్తి తత్వము” అను వ్యాసమును ప్రత్యేక ప్రశస్తి స్వర్ణము లు. ఈ సందిక యందు ఒకటియులైన పద్య కావ్యములలో శిల్ప నీ క్రింది ఖండ కావ్యములు రసవంతములై యొప్పును న్నువి: 1) “బాలతో నే కాలమును గడపేమో” అధి

కాష్ట నూర్వసారాయణరావు గారు (2) “బాటసారి” జంధ్యాల వెంకట శివకవులు (3) “అశ్వనము” వేలూరి చంద్రశేఖరకాశ్రి గారు (4) “సాగరము” పెమ్మ రాజు లక్ష్మీపతి గారు (5) “హేమంత యాత్రము” శివ దీరమణి కవులు. పత్రికాముద్రణము క్రొత్తముద్రణ కాలయందు జరుగుటచే కాబోలు ప్రాథతస్పలు విశేష ముగ దొరలియున్నవి. పత్రికాధిపతు లీషయమున తగి నంత శ్రద్ధవహించినచో పత్రికయొక్క విలువ అతిశయింప గలదని మా విశ్వాసము.

చెన్నపురి రాజధానియందు 1923 వ సంవత్సరము ఏప్రిల్, మే, జూను నెలలో ముద్రితములై ప్రకటింపబడిన

ఆంధ్ర గ్రంథముల పట్టిక

నాటకము

రాజరిష్టి:—

అపొల్లు:—మల్లాది అచ్యుతరామకాశ్రి
శ్రీసాహస నాటకము:—
నిరంకుశ నాటకము:—రాశి బండి చినకోటమరాజు
విశ్వనాథ విలయము:—ధూతపురి నారాయణస్వామి
కాకుంజల నాటకము:—
కోవ్వనారా శివాజీనాటకము:—గిర్యవరం రామకృష్ణ
మాచార్యులు
దుర్గాదాసు:—శే. శివన్నకాశ్రి
కాశీవిజయము:—సుబ్బరామయ్య
శ్రీకృష్ణలీలానాటకము:—శ్రీంక గంగాధరరామకాశ్రి
సావిత్రి నాటకము:—శ్రీరాముల సచ్చిదానందకాశ్రి
రామదాసు నాటకము:—డి. గోపాలాచార్య
కులసిదాస్:—కోదాలి సర్వనారాయణరావు
కంభూర్ణ రామాయణము:—మల్లాదిగోపాలకృష్ణకాశ్రి
కోవిందం:—క్రొంతరాజు శీతారామరావు
సమశీదేవి:—బద్రిరెడ్డి కోనేళ్లరావు
కాయ సన్నాధి:—
రాగ్య చింతామణి (మొదటిభాగము):—

హరిశ్చంద్రమహారాజునాటకము:—టి. లక్ష్మణాచార్య
నీతాకల్యాణము:—కోలాచలము శ్రీనివాసరావు
సత్యాపాయి:—బాలకవి జమ్మలమహా
ప్రహ్లాదనాటకము:—చి. సుబ్బకవి
సంగీత గులోపకావలి:—చక్రావధానుల మాణిక్యకర్మ
కోవ్వనారా:—కోప్పరపు సుబ్బరావు
వారకాంత:—శ్రీహద సుబ్రహ్మణ్యకాశ్రి
గర్వభంగము:—అయిరపురపు సుందరరామయ్య
ప్రతిజ్ఞామాదవము అను పాండిలిరామము:—
జానకి పరిణయ నాటకము:—గుండుపూడి సుందర
రామయ్య
సంక్రమణ భారతము:—పింగళి వెంకట వరదయ్య
ఉద్వేగమతోద్వాహము:—ఇమ్మిరె తిమ్మపతిరామయ్య
పాండినాథాతవాసము:—గూడూరు వెంకట శివకవి
ఉంకాపూవా:—శే. వెంకట సుబ్బరావు
టాపి
సభాభంగము:—మండేప వెంకటేశ్వరరావు

చేతిత చరిత్రము

కవీశ్వరాను చరిత్రము:—నీతిని ఆంజనేయులు
 (భద్రాచరి) రామదాసు:—చలగృహఁడి దాసయ్య
 రామ తీర్థస్వామి:—చెరువు రామకృష్ణరావు
 శ్రీమద్రామాయణము:—గోదావరి సత్యనారాయణ
 శతక పుటచరిత్ర:—వంగూరి సుబ్బారావు
 హిందూదేశ చరిత్రము రెండవపు ప్రకము:—వి. నటరాజు
 క క

శేతాళ పంచవింశతి కథలు:—
 మాటపల్లి (సంపాదకయం):—రెం. సం. ఉన్నవ లక్ష్మీ
 నారాయణ

డిబ్రా మా. సం.
 గురంతమా:—వి. యకా. శర్మ
 బయదంబవిజయము:—నిడమర్తి వెంగళనరసింహరావు
 పీరాచాయ:—మహాకాళి వేంకటేశ్వరరావు

జ్యోతిషము

బారక మార్తాండము:—అకల్ల వేంకటకృష్ణ
 గణకాసంఘము:—(సంస్కృతము) ప్రతిపదార్థ సహితము
 నారకామృతసారము (సంస్కృతము) తెనుగర్థము:—
 చక్రవర్తుల శ్రీనివాసాచారి

భాష

చాలరామాయణము:—హాసకానిన వాసుదేవరావు
 శైమిని భారతపద్యము:—భూపాలి యజ్ఞ నారాయణ
 కాశ్రీ
 బాలశిక్ష:—యస్. యస్. హాసపరయ్యుని
 ఆంధ్రాక్షరమాల:—యకా. నరసింహము
 వ్యాసోధిని:—మూలపాటి శేరరాజు

Notes on Telugu Grammar:—పి. యకా. రామ శర్మ

1924 వ సం॥ మార్చి నెలలో జరిగిన లోయర్ ఎలి
 మెంటరీ శ్రేణుటీకర్ను సర్టిఫికేటు పరీక్షకు నియ
 మింపబడిన డిప్యూటీ కలెంటు పుస్తకముల టిప్స్
 జాబులు—యస్. రామయ్య

సావిత్రిపాఖ్యానముసమీక్షము—(మహాభారతములోవిది)
 బాలగీతావళి, ముద్రాపరిరగతి:—వేంకటపార్వతీశ్వరకవులు
 రెండవ తరగతి పుస్తకము:—మ. వెంకటరత్నం శే.
 శిశుశిక్షంగముగాయలు

వైద్యము

రసప్రదీపిక:—సర్వేపల్లి అప్పారావు
 గన్వంతరి విజయము:—చినపై రాగియోగి

ఇతర గ్రంథములు

సనకసనందనోపాఖ్యానము:—కదలి ఆదినారాయణ
 చిన్నమృగము:—కే. చెంగలపరాజు
 నల్ల దొరతనము:—కుసుమధర్మన్న
 హాస్యపుపాటలు:—చల్లూరి జగన్నాథరావు
 కామమృగము:—

వ్యక్తిచారిణి:—బద్దిరెడ్డి శోభిశ్వరరావు
 లక్ష్మణమూర్తి పదము:—

ప్రహ్లాదపాటమునందేకీర్తనలు:—పాపట్లలక్ష్మీకాంతము
 సమ్యక్భారమ:—మూర్తిగారి రామనాచార్య

మహానీయ చరిత్ర, శ్రీగిరి, కట్టెల తిప్పనము:—పి. రామ
 చంద్రశర్మ

తప్పుడు స్థానీపాకాలు:—చ. పి. యస్. రావు.
 సర్వేశ్వర నిర్యాణము:—

సర్వభామాసరసము:—
 చివ్వకట్ట:—(గం) లెపుల్లయ్యగారి పుత్తరం నెం. 6.

శ్రీమదాంధ్రాంగ్ల వేదమూర్తకా విజ్ఞప్తి:—యం. గుప్త
 హ్యూకాశ్రీ

శేకామరందము:—పెద్దింటి వేంకటకృష్ణ
 నాదిశేతో పాఖ్యానము:—తోరేటి వేంకటసుబ్బరావు

కదమహిమ:—పి. వేంకటసుబ్బరాయశర్మ
 ఆదిమంధ్ర కీర్తనలు:—సుంద్రు వెంకయ్య

చంద్రకాంత చరిత్రము:—అయ్యగారి వీరభద్రదాసు
 మగచూకు:—శోభవాద్రి వీరరాఘవులు

శ్రీభూమిమమ:—గుండాం పీరాస్వామినాయుడు
 మానవసర్వ చంద్రిక:—(సంస్కృతము) ఆంధ్ర టీకా

సహితము
 వాస్తుసంగ్రహము:—(సంస్కృతము) డిబ్రా
 వేదాంతము

వైరాగ్య తత్త్వములు:—బద్దిరెడ్డి శోభిశ్వరరావు
 వైద్య కావ్యము

పరమార్థ దర్పణ మమ నయచర్య శతకము:—కదలి ఆది
 నారాయణ

వేదామృతము:—ద్విరెడ్డి కోనేటివర్మరావు
 అలక్కపాఖ్యానము:—బత్తి లలక్ష్మయ్య
 శ్రవణావంధము:—వరదా మంగయ్య
 పాండురంగ మాహావ్యయము:—తెనాలి రామలింగంబ
 చిత్రామృతిచరిత్రము:—సరికండ్ల రామరాజు
 చెప్పుదబ్బు:—కోనాలి పశ్యవారాయణరావు
 శ్రీమదాంధ్రవాల్మీకిరామాయణము ద్వితీయపంపులము:—
 చాలిలికొలను పుబ్బరావు
 సుమతి శరణము:—

డిటా సమీక్షము

కర్ణామృత మను శృంగార పద్మావతి, ప్రభుభాగము:—
 కలికాల సంసారము:—మావేదీమామిం శేంకటవర
 సింహాచార్యులు
 కృష్ణవేణి:—కలవడేడు శేంకటవరమణాచార్యులు
 కామండల:—త్యాగి శేంకటకాస్త్రీ
 కవిమాన్ది సుధానిధి:—
 చాలరామాయణము (సంస్కృతము-పదీకము)
 రా జ పీ ఠి

నవల వీరి సమృతిము:—మడికి సింగనార్యుడు
 మ ర ము

ఏకాంఠసీమా కథా నామకం బర యక్షగానము:—
 మండుర్తి ఆదినారాయణశర్మ
 అమృతాధారము:—ఏలెడ తోకాసు
 ముదిరత్నమాల:—శృంగారం ఆయ్యమాచార్య
 ఆంజనేయ దత్తెరము, నూరన చండకమును, ఆర్థమును
 గలది:—చేరపూడి భగవంధరావు
 శ్రీమత్తుండిశ్వర శరణము:—కడిలి భాస్కరము
 శ్రీకావీశ్వరనాథ శరణము:—శ్రీమది భాస్కరకాస్త్రీ
 వివాహాక్షి ప్రవము:—మునియ చంద్రమోకేశకాస్త్రీ
 శ్రీరామనామ మాహావ్యయము:—చెంచురామకవి
 దత్తప్రేయ శరణము:—పి. చిరంబుకాస్త్రీ
 దేవమార వ్రాసిన కల:—

భక్త విజయము:—చాలుగు భాగములు (సంప్రదించి
 గంభీరము) కోయిల్ భవాల దేవరాజుచాను
 గంగావయ్య చండకము:—
 దోకినందన శరణము:—బాపట్ల హనుమంతరావు
 భువనాధిపమాహావ్యయము:—బువ్వరాజు భావకేరామశర్మ

గజేంద్రహానుము (హరికథ):—ధూళిపాటికృష్ణకవి
 భక్తార్తి ప్రకటనము:—కందుకూరు లక్ష్మీప్రసాదరావు
 మతిపోధిని:—

మహానాథ పాల విలాసము:—పోమాను మృత్యుంజయ
 ముద్రితాంబ

నోముల కళలు:—అఱుభాగములు
 ఉత్తరరామాయణము (హరికథ), ముష్టి రాజ్యలక్ష్మయ్య
 విలాసకము, మాళకము:—చిట్టమాను రామయ్య
 రెండవపైలు:—జీ. జి. రామ్మోహన్, జీ. దేవిదు స్యాంసను
 శ్రీమదగ్రస్త్యేశ్వరచండకము:—చింతపేట శంకరవారా
 యద్రాహ్మ

కృష్ణశరణము:—మావేదీ భగవాన్యవయ్య
 సీతారామస్వామిశబ్దానుబంధము:—బద్రిపర్తి సవాన్తి
 సిరాజు

భద్రాచల మాహావ్యయము, వనకము:—పి. సీతారా
 మానుజాచార్యులు

శివభారతము, రెండవ పంపుటము, (వచనము):—
 వేంకట పార్వతీశ్వరకవులు

శ్రీశైలమాహావ్యయము (వచనము), స్కాంపపురాణాంఠ
 గ్రంథము:—యస్. వి. రాఘవయ్య

గోపాలశరణము:—పర్వతాం పోముసుందర కవి
 కృష్ణశరణము:—యమ్మనూరు గుఱ్రాహ్మకృష్ణకవి

శ్రీరామహృదయము:—నూర్వాసుల వరాహాచరసింహము
 ఆంజనేయశరణము:—సంగుల జేవమాన్ది

శరణశ్రయము (రామకృష్ణ):—తాడంకి వేంకటదాసు
 శ్రీరామచంద్రశరణము:—సీమాను వేంకటకృష్ణశర్మ

పార్థసారథిశరణము:—మేడేపల్లి వేంకటరమణాచార్యులు
 శ్రీకృష్ణలీలా తిరంగిణి, ప్రభుమధరంగం, (సంస్కృత

ము):—చాకిరల్ల బ్రహ్మకామయ్య
 సీతాస్త్రయము:—(సంస్కృతము)ఆంధ్రతాత్పర్యసమీరిము

విద్యవిద్యుతరహము:—(సంస్కృతము):—డిటా
 సంధ్యాచండకము (సంస్కృతము)—డిటా

శ్రీలక్ష్మీ స్తోత్రసంహితాశ్రయము (సంస్కృతము)—శ్రీ శంక
 రాచార్య పాంధ్రతాత్పర్యము

శ్రీమత్కృష్ణకామరామము:—భాగము, తెనుగు తిప్పణి
 ప త్రి క లు

శ్రీశైలపరికా:—వీరమల్లి కార్జునలింగయ్య

సాభిప్రాయ విశేషములు

ధ గవదమ గ్రహానువలః గాంధిమహాత్ముని యారోగ్యము దినదినాభివృద్ధిని పెంచుచున్నటులు వారి ప్రియపుత్రులు దేవదాసు గాంధీ గారు తెలుపుచున్నారు. మహాత్ముడిపుడు లేచి తిరుగుచున్నాడు. వారు కొన్ని దినములలో సాసూను వైద్యాశ్రమమును వదిలి విశ్రాంతికి బొంబయిదగ్గరనున్న అంధేరికి బోవుచున్నారు. గాంధిమహాత్ముని ప్రాణములనుగాపాడిన కర్నలుమాడకు పుణ్యాత్ముడు. మహాత్మునకు నివాసాశ్రయమైన సాసూనువైద్యాశ్రమము పుణ్యక్షేత్రము. గాంధిమహాత్ముని సాంత్వ్య సంభాషణముల లాభము ననుభవించిన వీరి పుణ్యమే పుణ్యము. జనవరి 17 వ తేదీని మహాత్ముడు సాసూను వైద్యాశ్రమమునందు ప్రవేశముచు గొంచెను, ఫిబ్రవరి 5 వ తేదీని మహాత్మునకు బంధవిమోచనము గలిగినది. మహాత్ముడు ప్రవేశించిన శుభముహూర్తము నుండియును సాసూనువైద్యాశ్రమము పుణ్యక్షేత్రమైనది. ప్రపంచదృష్టి సాసూను వైద్యాశ్రమమునందు లగ్నమైనది. ఈ వైద్యాశ్రమమునందు నివాసమును గైకొనిన దుర్బల కల్యాణమూర్తిమీదను ప్రేమకాంతులు ప్రసరించినవి. మహాత్ముని యారోగ్యప్రాప్తికి సార్థనలు చేయబడినవి. అభిషేకార్చనలు నలువబడినవి. దానధర్మము లొనంగబడినవి. ధర్మమూర్తికి ప్రజలు జాతి

మతభేదము లేక ప్రేమాంజలులను ననుర్పించిరి. నాయకులు, సామాన్యులు, సాసూను వైద్యాశ్రమవాసియైన గాంధిమహాత్ముని సందర్శించిభక్త్యులైరి. దేశభక్తకొండవెంటవృద్ధ్య గౌరనుకంపాత్మతత్వతై సందర్శననమయము నందానందాశ్రువుల నమర్పించిరి. ఆలిసోదరులు నెహ్రు, దాసు, శాస్త్రి, లాలా, కిన్దు, కల్కూరు, బ్యాంకరు, బజాజ్, ఆండ్రాసు, ఆచారి, మొదలగు మహానుభావులు మహాత్ముని సందర్శించి కృతాన్తులైరి. మూలమూలనుగల భక్తులు ప్రేమాంజలుల నర్పించి బ్రహ్మనందము ననుభవించిరి. లోకమంతయును గాంధి విజయధ్వజములతో నిండినది. విశ్వవ్యాప్తములైన విజయధ్వజములకు ఫలమవశ్యము ప్రపంచమునకు గలుగ గలదు. ఆ మహాఫలము ననుభవించగల సాధనము సాధకుల హస్తములందే గలను.

గాంధిమహాత్ముడు ప్రపంచ శాంతికిని ఆత్మకల్యాణమునకును ననాతనమైన యహింసాధర్మము ననుగ్రహించెను. త్రికరణశుద్ధిగ నహింసాధర్మానుష్ఠానమును జేయగలభారము సాధకులమీద గలదు. లోకకల్యాణప్రదమైన స్వరాజ్యానుభోగమునకల రాజ్యములకునునకల జాతులకును వ్యక్తులకును సంఘములకును అహింసాధర్మానుష్ఠానమునందే సాధ్యముగా గలదు. అహింసాధర్మ సంస్కారముగల భరత

ఖండమునందునయిత మీధర్మము లుప్తమై
నది. ఆయుధబలమున కభ్యస్తమైన రాజ్యము
సం దీప్తిగలుగుట సహజము. బ్రిటిషు ప్ర
భుత్వాధికారు లనవరత మాయుధములను
మెరిపించెడి దేశమునందు ప్రజల హింసా
ధర్మానుష్ఠానమును జేయుట దుస్తరము. దుస్త
రమైన యహింసాధర్మారాధనమును జేయు
టకు నిర్వాణకార్యక్రమ మననరం బగుచు
న్నది. రాత్నపు రోగమునం దహింసా
యోగాభ్యాసమున కవసరమైన సాధనములు
గలవని యనుభవజ్ఞులకు దెలిసియున్నది. గాంధీ
మహాత్ముడు మాలానా మహమ్మదాలీగారి
ద్వారా ప్రజలకంపిన సం దేశమునందును అకాలి
జధాకు బంపిన సం దేశమునందును చిరకాల
పరిచితమైన ధర్మమునే మహాత్ముని తిరిగి
ప్రజలకుపదేశించెను. అధికార హృదయము
నందు మార్పుగలుగ లేదని నిత్య వ్యవహార
ములు విశదము చేయుచున్నవి. మహాత్ముని
విమోచనము, శాసనసభల చర్యలు, అకాలీల
మీద గుండ్ల ప్రయోగములు, అధికారుల
ప్రసంగములును, ప్రభుత్వహృదయమును
విస్పష్టము చేయుచున్నవి. ఈ స్థితియందు
దేశ విమోచనమునకు సహాయయోగము శర
ణ్యమో అసహాయయోగము శరణ్యమో
మహాత్ముని హృదయమునకు సహజముగను
దెలిసియున్నది. ఆ ధర్మమునే పండిత మోతి
లాలు నెహ్రూగారికిని లాలా లజపతిరాయిగారి
కిని మహాత్మునకును జరిగిన సంప్రతింపులందు
మహాత్ముడు సమర్పించినటు లూహింపదగి

రాజ్యపక్షనాయకుల కనుకూలములైనను
ప్రతికూలము లైనను స్వరాజ్యపక్షస్యవ
హారములు దారి తెన్నులేకనున్న విధమును
శాసనసభా వ్యవహారములు తెలుపుచున్నవి.
* * * * *
శాసనసభలు
మధ్యరాష్ట్ర శాసనసభయందు ప్రభు
త్వము సంపూర్ణముగను పరాజయము
నొందినది. స్వరాజ్యపక్షము నాలుగుబిల్లులను
నిరాకరించి ప్రతిష్టంభనమార్గము నవలం
బించుచున్నది. స్వరాజ్యపక్షము పదవులను
స్వీకరించి ప్రభుత్వరథమును నడుపు
టకు దోడ్పడుటకు నిరాకరించి నది. కార్య
నిర్వాహకసర్గము ప్రభుత్వమును యథా
ప్రకారము నడుపుచున్నది. గవర్నరు శాసన
సభను నుపసంహరించునట్లు చేయునను వార్తలు
వ్యాపించినవి. శాసనసభ నుపసంహరించు
నను చేయకున్నను ప్రభుత్వరథము కుటు
వడియైనను నడువగలను. పంగరాష్ట్రమునందు
రాజకీయ ఛైదీల విడుదలయందును ఇతర
విషయములందును ప్రభుత్వము పరాజయము
నొందినది. స్వరాజ్యపక్షబలము విశదమైనది.
గవర్నరు దేశబంధు దానుగారితో సంప్రతిం
చిరి. దానుగారు కొన్ని షరతులతో ప్రభుత్వ
రథమును నడుపుటకు సాయపడుట కంగీకరిం
చిరి. ప్రభుత్వము దుర్బలయితమైనను యథా
ప్రకారము సాగుచున్నది. బొంబయిరాష్ట్ర
శాసనసభయందు జరిగిన యభిప్రాయవిభ
జనమునందు ప్రభుత్వమునకు నాలుగుసారు
లును సభులు కలుగుసారులును విజయము

గలిగినను ప్రభుత్వము యథాప్రకారము నడుచుచున్నది. శాసనసభా ప్రవేశానంతరము దాసుగారు ప్రకటించిన ప్రతిష్ఠంభనము సాధ్యము గాదని సభావ్యవహారములు విశదము చేయుచున్నవి. ధర్మబద్ధముగాని నిరంకుశాధికారవర్గము సభల ప్రమేయము లేకనే ప్రభుత్వమును నడుపగలదని విశదమగుచున్నది. బహిష్కారము సహకారము సాధ్యముగాని సహకారాసహకారము సాధ్యము గాదని విశదమయినది. రాష్ట్రీయశాసనసభలయందువలె సామ్రాజ్యశాసనసభయందును వ్యవహారములు యథాప్రకారము నడుచుచున్నవి.

* * * *

సామ్రాజ్యశాసనసభ

సామ్రాజ్య శాసనసభయందు విచిత్రస్థితి యేర్పడినది. స్వరాజ్యపక్షము స్వతంత్రపక్షముతో గలిసినది. ఇండిత మోతీలాలు నెహ్రూగారు ప్రతిపాదించిన రాండుటేబిలు కాన్ఫరెన్సు తీర్మాన మధికసంఖ్యకులచే నామోదించబడినది. సర్ మాల్యము హెయిలీ ప్రభుత్వపక్షమున నసమ్మతించి డెలివెను. స్వరాజ్యపక్షమువారిచే నామోదితమైన తీర్మానము నాచరణమందు బెట్టుటకు శక్తి లేదు. సామ్రాజ్యశాసనసభయందు 78 మంది సభ్యులు రాండుటేబిలు కాన్ఫరెన్సు కావలయునని నిర్ణయించిరి. ఈ విజయము స్వరాజ్యపక్షమునకును స్వతంత్రపక్షమునకును గలిగిన సంయోగము మూలమునను సమకూడినది. ఈసంయోగమే స్వరాజ్యపక్షసిద్ధాంతములను

శిథిలము చేసినది. స్వరాజ్యపక్షనాయకులు చాటిన సంపూర్ణ ప్రతిష్ఠంభనోపాయము పడచ్యుతిని బొందినది. సమయోచితమైన సహకారాసహకారోపాయము ప్రబలుచున్నది. స్వరాజ్యపక్షమువారు రాజప్రతినిధి విందులను నిరాకరించినను శాసనములను ప్రతిఘటించినను నిరంకుశ ప్రభుత్వ మడ్డులేక సాగుచున్నది. శాసనసభలయందు ప్రవేశించుటవలనను స్వల్పలాభములు లభించుచున్నను కాంగ్రెసు కోరెడి స్వరాజ్యముమాత్రము సన్నిహితమగుటలేదు. స్వరాజ్యపక్షమునకును స్వతంత్రపక్షమునకును నేర్పడిన సంయోగము క్రమముగ శిథిలమగుచున్నది. రాజ్యాంగసంస్కరణముల దౌర్బల్యము విదితమైనను హెయిలీగారును ఆలివియరుగారును వానినే పట్టుకొని స్వర్గము నెక్కవలయునని బోధించుట వివరీతముగనున్నది. అసహజమైన పక్షముల సంయోగమును చెడగొట్టుటకు గారణములును వెడలినవి. ఆ కారణములందు భారతమంత్రి ప్రసంగమును బడ్డెటునిర్ణయములును ప్రముఖములు.

* * * *

భారతమంత్రి

భారతమంత్రి మోర్లి ప్రభు వైనను మోంట్సెగుగారైనను పీలు ప్రభువైనను సర్ సిడ్ని ఆలివియ రయినను భారతదేశమునకు సమానఫలమే గలుగుచుండును. విక్రమార్కుని సింహాసనపు కథయే వ్యత్యస్తముగ జరుగుచుండును. విక్రమార్కుసింహాసనాధిష్ఠాన మాదార్యమునకు సాధన మయినటులు మంత్రి

పదానుష్ఠానము సంకుచితమునకు సాధన మగు చున్నది. తత్త్వజ్ఞుడైన మోక్షీ ప్రభువు మంత్రి యైనను ఫేబియనుసంఘసభ్యుడైన సర్ సిద్ధి ఆలివీయరు మంత్రి యైనను నిరంకుశబంధన ములు హృదయబంధనమును జేయుచున్నవి. ఈ స్థితిని మాధుటకు మంత్రికి శక్తిలేదని ఆలివీయరుగారి ప్రసంగము విశదముచేసినది. శాసనసభాంగీకృతమైన రాండు టేబిలు కాన్ఫరెన్సు అసంభవమని మంత్రి విస్వప్రము చేసెను. శాస్త్రీగా రపేక్షించిన రాయలు కమిషను సయిత మసంభవమైనది. హెయిలీగారు సూచించిన యధికారవిచారణయె స్థిరపడినది. ఆలివీయరుగారి నిర్ణయము శాసనసభ్యులకు రోపా వే శ ము ను గలుగ జేసినది. కాని చేయున దేమియు లేకపోయినను ఆశాపాశము మాత్రము విడువ లేదు. బెజంటమ్మ గారి హామీరూలు కన్వెన్షను యెండమావులను జూచి భ్రమించుచున్నది. మితవాదులు బెడంటమ్మగారి భ్రమయందు మునుగుటయును సహజముగ నున్నది. స్వరాజ్యవక్షమువారి యావేశము బడ్జెటు నిర్ణయములందు గనుపట్టినని ప్రబలమైన వదలి గలదు. నిరీక్షణ భేదము గల స్వరాజ్యవక్షమునకును స్వతంత్ర వక్షమునకును బడ్జెటు నిర్ణయములందు సంయోగ పెంతసాధ్యమో కాలము తెలుప గలదు. బడ్జెటునిర్ణయములందు సర్ బేసిలు బ్లాక్లు ప్రయోగించిన సమ్మోహనాస్త్రము సభ్యులయందు సంభ్రమమును గలుగ జేయుచున్నది.

బడ్జెటు అంచనాలు

ఆర్థికమంత్రికి బడ్జెటు అంచనాలను సరిపెట్టుట ఇంద్రజాలముగ నుండును. నిర్బడు ఉష్వపన్ను లేక సరిపోని యాదాయవ్యయము లీయేడు ఉష్వపన్ను తగ్గినను సరిపోవుచున్నవి. బ్లాక్లుగా రుష్వపన్నును 2-8-0 నుండి 2-0-0 కు తగ్గించుట కంగీకరించెను. బ్లాక్లుగారు నిర్ణయించినవన్ను నిలిచియున్న రాష్ట్రముల మొత్తమునుండి తగ్గించబడునని అభయహస్త మొసంగి, యున్నారు. చెన్నరాష్ట్ర మొసంగడి మొత్తమునుండియును 80 లక్షలు తగ్గుటకు గల యవకాశ మెవడికి సంభ్రమమును గలుగజేయదు? ఈ యుష్వపన్ను రాష్ట్రముల ప్రతి నిధులందు భేదాభిప్రాయమును గలుగజేయగల విధమును సర్ చార్లెసు టాడుహంటరుగారి దీర్ఘప్రసంగము విశదము చేసినది. చెన్నరాష్ట్ర యాదాయవ్యయములందు విశేషములేదు. ఆదాయవ్యయములను సరిపెట్టుటకు జేసిన ప్రయత్నములనే కోశాంగమంత్రి విశదము చేసెను. గతసంవత్సరనికరాదాయము ౧౬౫౯ లక్షలు. వ్యయము ౧౬౪౦ లక్షలు. రాగలసంవత్సరము ఆదాయము ౧౬౭౫ లక్షలు, వ్యయము ౧౬౬౦ లక్షలు అని మదింపు వేయబడినది. అన్ని శాఖలను పోషణము లేక కృశించిన విధమును బడ్జెటుపరిశోధనము విశదముచేయుచున్నది. కాని మందుమాత్రము ఉష్వపన్నును గాపాడుటయందు గనుపడిదు. దుర్భరమైన సామ్రాజ్యప్రభుత్వవ్యయమునందే దేశపాణమును కృపజేయుచున్న జాడ్యము గలదు. గత సంవత్సరమునందు 129.52 కోట్ల

యాదాయము 192.90 కోట్ల వ్యయము. రాగల సంవత్సరమునందు 106.93 కోట్ల యాదాయము, 104.57 వ్యయము సామ్రాజ్యాదాయవ్యయములుగ మదింపు వేయబడినది. గత సంవత్సరము పైన్య వ్యయమునకు 65 కోట్లు మదింపు వేయబడినను 62 కోట్లు మాత్రమే వ్యయమైనది. రాగల సంవత్సరమునకు 60 కోట్ల పైనిక వ్యయము మదింపు వేయబడినది. బ్లాక్కు గారి ఇంద్రజాలమంతయును పైన్యవ్యయము లెక్కలయందు గనుపడుచున్నది. రాగల సంవత్సరపు 107 కోట్ల యాదాయమునుండి యను 63 కోట్ల పైన్యవ్యయమునకు వినియోగపడనున్నవి. ఈ యంకెలు చెప్పక చెప్పచున్న విషయముమీదను వ్యాఖ్యాన మనవసరము. పాశ్చాత్యసభ్యత్వము ప్రపంచమునకు ప్రసాదించిన నవనరములందాసుర సంపద్యాగ్యము ప్రధానముగ నున్నది. ఈ యాసురప్రసాదము సుదోషసుందరముగ నాత్మవినాశనకు నకు దోడ్పడుచున్న విధమును యూరపురాజ్యములచరిత్రము తెలియజేయుచున్నను ఆ రాజ్యములందు జ్ఞానోదయము గలుగలేదు. పాశ్చాత్యరాజ్యాధిపత్యముక్రిందను క్రుంగుచున్న భరతఖండమునకును సీమర్దశ గలిగినది. భారతప్రభుత్వమున కగుచున్న యపారమైనపైన్యవ్యయ

మును నాసురబలాదాననఫలమున విశేషము చేయుచున్నది. భారతప్రభుత్వము నిరీక్షణమును మార్చసంతవరకును ఉప్పుపన్నును తగ్గించినను ఇతరపన్నులను తగ్గించినను దేశమునకు శాంతిసుఖములు గలుగజాలవు. గాంధీమహాత్ము డిద్దప్పి మారుటకే అసహయోద్యమయోగమును అహింసాత్వమును బోధించెను. రెండేళ్ల కారాగృహవాసానంతరమైనను ప్రభుత్వ నిరీక్షణము మారలేదని గాంధీమహాత్ముడు కనుగొనెను. జెయిట్ ప్రాంతమునందు సంభవించిన అకాలీ మరణములు జలియన్వాలాబాగుహత్యలను సంస్మరింప జేయుచున్నవి. జలియన్వాలా బాగు హత్యలకువలె జెయిట్ హత్యలకును ప్రతీకారము లేదు. ఈదుర్దశయందు సహకార మసంభవమని తెలియుచున్నను ప్రాత మార్గముమునె యనలంబించుట దేశమోక్షణమునకు ప్రయోజనకరముగాదు. ఆలివియరు రెడింగు హెయిలి బ్లాక్కుగారు లీపాటను పాడుటయందు విచిత్రము లేదు. దుఃఖానుభవము గల భారతనాయకు లీమార్గము నవలంబించుట విచిత్రముగనున్నది. ఇప్పుడైనను నాయకులు ప్రజలు గాంధీమహాత్ముని యాదేశముల నారాధించి దుఃఖనాశనమునకు సాధనమైన స్వరాజ్యవిజయమును బడయుటకు బ్రయత్నించుదురుగాక!

గయ్యాలి యిల్లాలు

కొ. న ర నీ ం హా చా రి గా రు

శ్లో. అశేక శతభాందాని భిన్నాని మమ మస్తకే,

అహో ! నువ్వే భార్యా భాంధవూలం న యాచరే.

బుంగంటు బుంగళామరా, బాపడా ! బుంగ కరీ దివ్వరా॥

బుంగ కరీ దిచ్చి పోతుంటు నిన్నెక్క, అంతైన సాగనివ్వరా ! బాపడా !

బుంగ కరీ దివ్వరా॥ బుంగంటు॥

రంగులమారి బుంగ, రాయివంటి గట్టి బుంగ

శ్మింగారమైన బుంగ, చేతి కింపైన బుంగ॥ బుంగంటు॥

బుంగ బుజానబెట్టి పుక్కిట తమ్మె బెట్టి

కింగుకింగు ముని పోతే భుంగుభుంగు మనునట్టి॥ బుంగంటు॥